

Espai poètic

La Fundació Pilar i Joan Miró de Ciutat de Mallorca presenta una exposició antològica d'escultura de l'artista. Des del passat dissabte dia 30 fins el propinent 2 de juny.

"Poesia a l'espai. Miró i l'escultura", és una de les exposicions antològiques sobre Miró més importants que s'han fet fins ara. En total són 71 escultures, un tapís, 24 fotografies, 110 dibuixos i 50 objectes.

La cronologia de les obres que s'exhibeixen abasta els darrers trenta anys de la vida de l'artista, en concret des del 1953 fins el 1983, any de la seva mort. Segons la Fundació Pilar i Joan Miró aquesta és la producció pròpia més ambiciosa que s'ha dut a terme en els tres anys i mig de funcionament de la Fundació. "El principal interès de l'exposició es basa en el fet que al costat de les escultures seleccionades es presenten els 110 dibuixos i esborranys que expliquen clarament el rigorós procés d'invenció i preparació de les escultures". L'informe de la Fundació també destaca la presència dels 50 objectes, els quals permeten veure una part important del procés de creació atès que són "iguals o semblants als objectes que l'artista va utilitzar per construir les obres originals". Devora els elements complementaris de les escultures també figura la col·lecció de 24 fotografies, fetes per Català-Roca, que mostren el mestre en ple procés d'elaboració de la seva obra escultòrica des de l'inici del procés "fins a la fundició de les obres".

L'objectiu fonamental de l'exposició és, doncs, intentar acostar al públic el sistema que utilitzava Miró per anar definint, passa a passa, el que posteriorment seria l'escultura definitivament acabada. Segons l'informe de la mostra "en aquesta exposició s'intenta explicar el complex procés de creació, semblant al de la pintura, que s'inicia sempre a partir d'objectes que l'artista ha anat recollint i atresorant durant anys i, després, els utilitza per un procediment d'encaixament per construir els seus personatges escultòrics. Sortosament a la Fundació Pilar i Joan Miró de Mallorca s'han pogut trobar centenars d'aquests objectes, com també els dibuixos preparatoris i els esborranys".

L'exposició antològica ha estat possible gràcies al fet que d'arreu del món s'han cedit obres de l'artista. Les peces provenen de la Galeria Maeght de París, de la Fundació Maeght de Saint Paul-de-Vence, de la Fundació Miró de Barcelona, dels hereus de Joan Miró, de la galeria Beyeler de Basilea, de l'Ajuntament de Palma, de l'Ajuntament de Barcelona, de l'arxiu Català-Roca,

'Femme'. 1967.

de la col·lecció particular de l'editor Pere A. Serra (amic de Miró i un dels grans coneixedors de la seva obra i persona i autor de *Miró i Mallorca*) i de la col·lecció de la Fundació Pilar i Joan Miró de Mallorca.

Poesia. Tal i com indica el títol de l'exposició, "Poesia a l'espai", l'obra escultòrica de Miró manté una relació

FUNDACIÓ PILAR I JOAN MIRÓ

'Jeune fille rêvant de l'évasion'. 1969.

directa entre el medi físic i la poesia, crea poesia a partir dels objectes que li proporciona el medi. L'autor del catàleg i també comissari de l'exposició, William Jeffet, explica que "l'enfocament mironià de l'escultura es troba fora de les tradicions del medi, ja que ell no modelava, sinó que més aviat seleccionava i combinava objectes trobats, procediment que equival a un collage tridimensional".

Pel que fa al sentit de la "poesia escultòrica" de Miró, Jeffet diu que "preténia, amb l'escultura, realitzar una representació en tres dimensions d'una actitud poètica, però aquesta es va realitzar amb uns coneixements tècnics del medi molt considerables, i una gran familiaritat amb l'obra dels altres escultors. Sovint la seva habilitat i coneixement s'amagaven darrere d'una persona pública, l'art de la qual era presentat com el producte d'una mentalitat màgica i infantil. Però Miró era molt conscient de totes les decisions que prenia en la producció de les seves escultures, i en la realització dels seus bronzes va cercar sempre les millors fundicions de França, Espanya i Itàlia".

El recorregut cronològic a través de l'escultura mironiana permet anar descobrint, a través dels quaderns d'apunts conservats a la Fundació, els mètodes de treball de Joan Miró. Segons l'autor del catàleg aquests quaderns d'apunts "permeten constatar la composició desitjada per a cada escultura, a les quals l'artista ha anat afegint anotacions indicant l'acabat de la superfície i també l'escala desitjada de l'obra".

Especialment important és el quadern (de l'any 1958) en què es poden trobar apunts per fer les versions en grans dimensions de l'*Oiseau solaire* i de l'*Oiseau lunaire* que al parer de William Jeffet "són probablement les seves dues escultures més importants". Aquestes dues obres no foren realitzades en bronze fins el 1966 "a causa, en part, del temps que es triga a fondre una escultura, i perquè sovint Miró reflexionava sobre la seva obra durant períodes de temps considerables abans de decidir-se a fondre una peça".

Jeffet creu que les anotacions sobre les escultures fetes per a la Fundació Maeght permeten conèixer el seu pensament en tres dimensions, segons el qual "concebia l'escultura com a part d'una unitat superior en relació directa amb la naturalesa".

Un altre quadern destacat pel comissari

'Femme'. 1969.

és el titulat "Realització d'escultures" que tot i no referir-se a cap peça específica, "sembla reflectir un pensament general respecte a una sèrie d'escultures", i que es refereix a la realització en bronze.

"Poesia a l'espai. Miró i l'escultura" permetrà als visitants veure un total de 256 obres de Joan Miró, en una antològica fins ara mai vista.

Miquel Payeras

FUNDACIÓ PILAR I JOAN MIRÓ

'Oiseau perché sur un arbre'. 1969.